

er mange ting, der bliver afgjort i et forhandlingslokale i det her Folketing. Deri er der ikke noget enestående omkring satspuljen.

De enkelte tiltag bliver jo også gennemført af det samlede Folketing i form af godkendelse af ændringsforslag til finansloven eller direkte lovforslag, som der har været tale om i nogle tilfælde. Der er rig lejlighed til at ytre sig og prøve at gøre sine synspunkter gældende også om det her.

Men jeg vil godt sige til fru Jette Gottlieb her mod debattens slutning, at det er jo sådan en meget velformet retorisk metode at spørge: Ønsker man virkelig stadig stigende forskelle i den danske befolkning?

Nej, og det er der heller ikke kommet i den periode, hvor det her system har virket. Vi er et af de ganske få lande i den vestlige verden, hvor indkomstfordelingen ikke er blevet skævere; den er blevet mindre skæv igennem 1990'erne, og det kan vi glæde os over. Og det er jo udtryk for, at de mekanismer, vi diskuterer her, har begrænset betydning, men at nogle af de ting, vi i øvrigt har lavet ved ændring af ydelsesstrukturen og ved ændring af skattesystemet, klart og stærkere har trukket i den anden og rigtige retning.

Og så vil jeg i øvrigt sige, at der jo har været eksempler, f.eks. i 1993-vedtagelserne gældende for 1994 for folkepensionisterne. Der lavede man jo for de allerfleste af pensionisterne et engangsløft, og den mulighed har et flertal i Folketinget jo til enhver tid i forhold til enkeltgrupper i det her satsregulerede område, som man mener er kommet ud af takt i en eller anden forstand.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jamen det synes jeg jo er noget af det nærmeste, jeg er kommet til en indrømmelse af, at den mekanisme rent faktisk virker, som jeg har sagt. Finansministeren er jo fuldstændig klar over, at de tiltag, der er blevet lavet, virker i modsat retning, f.eks. pinsepakken, og dér har Enhedslisten medvirket.

Til kritikken af, at vi ikke her på stående fod kommer med forslag til, hvordan man alternativt skulle skaffe de 4 mia. kr., der skulle bruges til de ting, som man så iværksætter:

Jamen jeg kunne da bruge det eksempel, som jeg lidt retorisk brugte i min ordførertale. Lad os tage den lønramme, som folketingsmedlemmerne landede i.

Hvis man nu tog 0,3 pct. fra den lønrammes indtægter i en særskat, ja, så havde man nok et beløb, der var ganske betragteligt meget større. Det kunne jeg forestille mig. Jeg kan selvfølgelig ikke her på stående fod regne det ud, men det kunne være interessant at se, om det kunne lade sig gøre. Ellers kunne vi starte dér, og så kunne vi måske forhøje den der procent en lille anelse, hvis der var brug for flere penge.

Men der er masser af muligheder for at finde pengene andre steder end fra de absolut dårligst stillede, de absolut fattigste i landet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 18. januar 2000, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 16.56